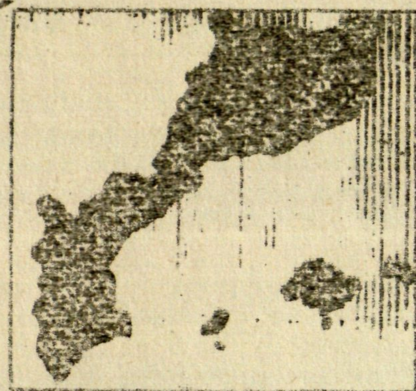

ARA

per Catalunya lliure i socialista

núm 31
any 1.972

"15 OCTUBRE 1.940"

Nombrosos detinguts i torturats. Judicis. Consells de Guerra. Intents d'assassinat demanant penes de mort. Nombrosos assassinats. Nombrosos empresonats, sancionats, acomiadats i expedientats.
Aquesta és la violència del règim opressor. La mateixa violència que ha intentat acabar amb l'inici de les llibertats nacionals de Catalunya. Que va suprimir l'Estatut d'Autonomia i va assassinar el nostre President.
CATALANS!!
El millor homenatge al President Companys i a la continuada lluita reivindicativa del nostre poble, és participar a les campanyes concretes contra el franquisme.

PARTICIPEU A LA CAMPANYA PER LA REIVINDICACIÓ DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA.
NO A LA REPRESSIÓ!
PER L'OBERTURA DE LA UNIVERSITAT SENSE SANCIONS!
CONTRA LA CARESTIA DE LA VIDA!

Lluitem pel total alliberament del poble català. Per la seva independència política i per la implantació del socialisme.

VISCA CATALUNYA LLIURE!!!

(Text de l'octaveta repartida per Front Nacional el dia del 32 aniversari de l'assassinat.)

CONSIDERACIONS POLÍTIQUES SOBRE EL SIGNIFICAT DE L'ONZE DE SETEMBRE, AVUI

JA a la crida "Lluitem per la llibertat del nostre poble" que FRONT NACIONAL DE CATALUNYA va adreçar al poble ara fa dos anys (1.970), fèiem esment d'un fet que, si bé ja era una realitat en virtut de la constitució i el funcionament de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, ho havia d'ésser majoritàriament amb la celebració de la primera sessió de l'Assemblea de Catalunya. Aquest fet no era altra cosa que la consciència que "la lluita unitària és un gran pas per a l'assoliment de les llibertats nacionals i

democràtiques dutes a terme per tot el poble".

EN efecte, l'Assemblea de Catalunya i tot el que n'ha anat sorgint ha eixamplat el marc de la nostra lluita d'alliberament nacional i social damunt d'unes bases concretes i assumibles, i, per això, positives.

NO cal enumerar altra cosa que l'alternativa democràtica que és el comunicat emès després de la primera sessió de l'Assemblea, la labor difusora d'aquesta alternativa, i l'anàlisi minuciosa de cadascun dels punts que la constitueixen.

EN aquesta línia hi ha l'actual campanya d'"El perquè de l'Estatut", que pretén justificar políticament la reivindicació d'aquesta conquesta catalana aconseguida l'any 1932, i que inclou tant l'alternativa esmentada com la que les Forces Polítiques de Catalunya van fer pública l'any 1969.

A la crida d'enguany "11 de Setembre: llibertat", FRONT NACIONAL DE CATALUNYA ha insistit en la mateixa línia, i tot renovant la necessitat de la mobilització popular i manifestant la nostra voluntat de lluita per l'alliberament de Catalunya a través d'accions concretes ha expressat la necessitat de potenciar la lluita unitària.

AQUESTA és una insistència que es fa present en totes les activitats de FRONT NACIONAL DE CATALUNYA, que havent fixat rotundament els seus objectius: la independència política dels Països Catalans, la seva integració i la instauració del socialisme, va elaborant tot un procés polític de sensibilització, de conscienciació i de mobilització ciutadana, encaminat a aconseguir-los.

FRONT NACIONAL DE CATALUNYA ha deixat clara la seva posició. El número 30 de la nostra publicació oficial "A R A" conté les bases polítiques fonamentals que informen la nostra lluita política, expressada com una opinió autoritzada d'un dirigent. No hi ha equívocs, en canvi hi ha un camí clar. Als números 4 i 5d' "Acció", l'òrgan d'expressió de Joventut Obrera de Front Nacional de Catalunya, hi ha, així mateix expressada, l'autoritzada opinió d'un antic dirigent de FRONT NACIONAL DE CATALUNYA sobre el moviment obrer, una visió realista i actual i una clara visió de futur.

FIXATS els objectius, la nostra estratègia i la tàctica actual per anar-la desenvolupant, FRONT NACIONAL DE CATALUNYA actua conseqüentment, segur de la seva actitud política. Ni instrumentalitza, ni es deixa instrumentalitzar. Ha adoptat una actitud de corresponsabilització dins la cada més àmplia plataforma de lluita unitària catalana que lluita per la instauració d'una situació democràtica que permeti un pluri--desenvolupament polític desalienador.

AQUESTA actitud de corresponsabilització, no hi ha dubte que ha de potenciar la sensibilització, la conscienciació i la mobilització ciutadana. Són aquests objectius intermedis indispensables amb vista a l'objectiu genèric de democràcia i, no cal dir, amb vista als nostres objectius específicament polítics.

PODRÍEM assegurar que enguany el significat polític de l'Onze de Setembre que FRONT NACIONAL DE CATALUNYA ha fet patent ha estat aquest. El treball de difusió de la nostra crida i del doble full "11 de Setembre de 1972" ha estat un objectiu que ha cobert les nostres previsions.

L'impuls per la creació de Comitès Onze de Setembre també ha estat un altre objectiu de cara la lluita unitària, ja que l'intent de relligar-los a la Permanent de l'Assemblea de Catalunya haurà de beneficiar-la netament.

PERÒ en valorar políticament l'Onze de Setembre de 1972 hem de posar de relleu un fet destacable: el de la coincidència amb d'altres crides fetes públiques per d'altres organitzacions polítiques per tal d'emmarcar aquesta commemoració dins la nostra lluita quotidiana. Així la de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, la del Comitè Onze de Setembre de Barcelona i la del Partit Socialista d'Alliberament Nacional, per exemple. Coincidència que revela un estat d'opinió general en aquest sentit. Només amb aquestes coincidències ens serà possible d'ampliar la nostra capacitat combativa. L'esplèndid significat de les noves emissions radiofòniques "La Veu de l'Assemblea de Catalunya" n'és un exemple. Ho patentitza.

AMB tot, una anàlisi política rigorosa exigeix la constatació realista de tots els fets. Per exemple, l'evident desfasament, encara en certs aspectes, entre les nostres formulacions programàtiques i la seva traducció a la pràctica. Hi ha un cert retard en aquest sentit. Enguany encara no ha estat possible de fer cap acció pública unitària lligada a la problemàtica nacional que anés més enllà de les formulacions teòriques.

I aquest fet mereix atenció. Atenció i perseverança perquè succeeixi, perquè la pràctica concordi amb les formulacions sorgides del debat continuat que

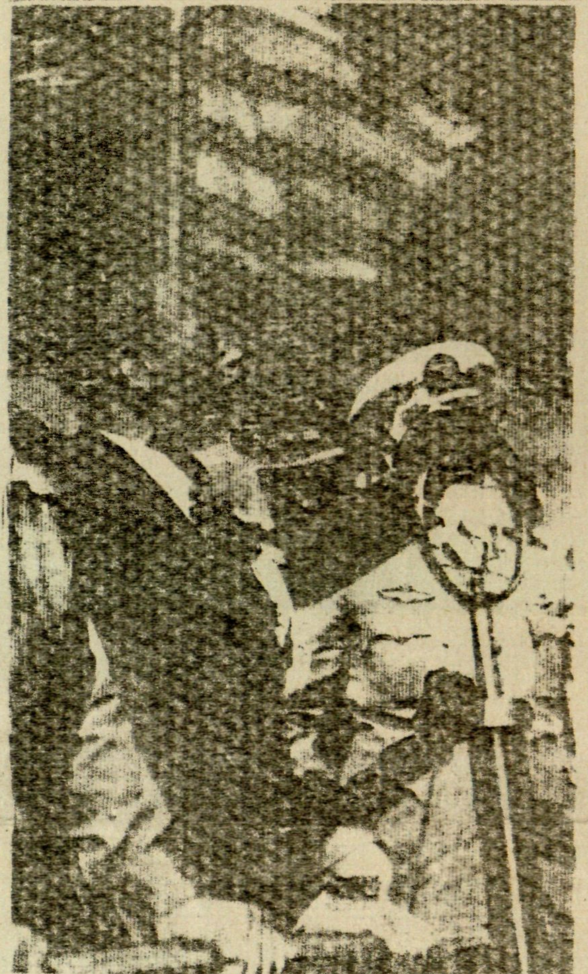
(segueix p. 3)

SOBRE L'EXÈRCIT

LA reivindicació de les llibertats nacionals de les nacions hispàniques ha trobat en l'exèrcit espanyol un enemic secular. Pels qui som conscients que només el poder polític català alliberarà totalment Catalunya, que és tant com dir els homes que la constitueixen, parlar de l'exèrcit espanyol és enfrontar-nos amb la imatge de l'anticatalanitat. La història és llarga, i múltiples fets d'armes la testifiquesn El darrer va iniciarse trenta-tres anys enrera i ha estat reactualitzat amb motiu dels darrers consells de guerra celebrats contra catalans demòcrates de tendències ben diverses.

DE fet, el responsable n'és l'Estat espanyol, que en definir la seva força la carrega d'una missió política i en fa l'exèrcit executor. Això queda ben revelat per l'article 36 de la "Ley Orgánica del Estado", que atorga a l'exèrcit la missió de la salvaguarda d'uns principis polítics i d'una unitat decretada per les classes dominants. L'exèrcit fins ara ha estat al servei de la classe dominant. I aquesta sacrosanta missió ha anat arrelant dins aquest estament.

NO és precisament aquest aspecte el que més ens interessa destacar avui en relació a l'exèrcit espanyol actual. Cal una etapa prèvia, molt important, perquè davant qualsevol intent d'alliberament nacional, aconseguit per voluntat popular, l'exèrcit no desencadeni una contrareacció violenta. Fins que no s'entengui que l'exèrcit és una institució al servei del poble i que no té funció política, no entrarem en l'etapa de les solucions definitives. No és en aquest sentitque volem tractar la qüestió de l'exèrcit espanyol ara, sinó que volem fer-ho amb vista a aquesta etapa prèvia de lluita conjunta de democratització que va estenent-se a nivell de tot l'àmbit de l'Estat espanyol. Democratització que, ni que sigui en sectors minoritaris, abasta l'exèrcit en l'aspecte de defi

El 15 d'octubre de 1.940 el President de la Generalitat de Catalunya LLUÍS COMPANYS fou afusellat pel franquisme. Aquest ha estat un dels continuats fets de repressió que la dictadura franquista ha comès durant més de 30 anys. (D'una octaveta de FNC)

(vé de la p. 2)
a tots nivells anem mantenint les organitzacions polítiques, les organitzacions de massa,els grups cívics i confessionals d'activitat, entorn de la coordinació múltiple i relligada alhora.

I és en aquesta direcció que el "Debat sobre l'Estatut que el Secretariat de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya ha dut a terme darrerament, pot ajudar. No solament perquè ha estat aclaridor pel que fa a la reivindicació concreta de l'Estatut, que FRONT NACIONAL DE CATALUNYA ja ha expressat (vegeu "Acció" número 5), sinó perquè significa una presa de posició col·lectiva sobre l'inici del camí cap a la resolució del plet nacional, que potenciarà les formulacions repetidament expressades.

FRONT NACIONAL DE CATALUNYA creu que estem en el camí just i inequívoc, per bé que, naturalment, sigui opinable. Camí que no ens desvia sinó que ens ajuda en aquesta tasca quotidiana de treball a la base del nostre poble treballador que cal situar com a capdavanter de la lluita d'alliberament i de conquesta nacional i social.

nir quina és la seva veritable missió en relació a l'estructura política de l'Estat espanyol actual.

LA situació general ha aconseguit uns nivells de corrupció i de deteriorament difícilment rectificables. Personalitats, grups, estaments diversos, l'Església, per exemple, han pres posicions. Però no pas amb ànim d'aprofitament, sinó amb plena consciència que cal iniciar un camí diferent. L'estament exèrcit, sota les lleis actuals, té el camí difícil en aquest sentit, però no és menys cert que a molts dels individus que en formen part els dol el desprestigi en què han estat immergits i tenen, professionalment, una visió més renovadora, més actual, de la seva funció.

EN aquest sentit, al llarg dels anys hi ha hagut personalitats de l'exèrcit espanyol, i qui diu de l'exèrcit diu de les forces armades en general, que han estat al costat de la democràcia i que s'han decantat cap a la defensa de la voluntat popular i de l'ordre legalment establert. El període del govern de la Generalitat n'és una prova, i l'actitud d'un sector de les forces armades durant la guerra de 1.936 a 1.939, també. Cal dir, de seguida, que nosaltres no estem en contra de l'exèrcit; estem en contra de l'exèrcit espanyol que fins ara ha estat un actor destacat en l'opressió de Catalunya, ni que hagi estat per imposició. Nosaltres no solament no estem contra l'exèrcit sinó que creiem que un exèrcit popular i democràtic, al servei del poble i al servei de les institucions legalment i popularment constituïdes, és indispensable. No tenim cap partit pres contra l'exèrcit; només passa que estem escamats d'unes actuacions, i prou.

ÉS per això que veiem amb molt bons ulls totes les activitats que serveixin i ajudin a una presa de posició democràtica dins l'exèrcit. Benvinguda la més petita renovació, perquè nosaltres creiem en el diàleg, en la negociació, en la voluntat de la majoria. Si aquesta voluntat és respectada, entrarem en el camí de l'acabament d'una situació corrupta i desesperada que no beneficia ningú i que desprestigia les funcions lloables que nosaltres creiem que té l'exèrcit.

QUE ningú no vegi en aquestes manifestacions ni ambigüitat ni suspicàcia; són manifestacions fetes amb autenticitat. Perquè autèntic és el nostre desig de trobar un veritable equilibri democràtic dins el qual trobarà camí la voluntat popular, en aquest cas la voluntat dels homes i de les dones del país català.

LA FUNCIÓ DE L'ESTATUT EN EL PROCÉS D'ALLIBERAMENT NACIONAL

EL principi hem de veure ara la reivindicació de l'Estatut d'Autonomia de 1.932 com una base mínima d'empesa cap a l'alliberament nacional dins la lluita política negociada que seguim.

CREIEM que hi ha tota una sèrie d'etapes, d'objectius intermedis per arribar a la plena llibertat de Catalunya, tant nacionalment com socialment. Tot això, doncs, ens marca un procés. No creiem que ara hi hagi possibilitats objectives, ni per tant que ens convingui -ni al poble en general ni a nosaltres com a partit- de pensar en una altra estratègia de lluita que la que estigui encarrilada dins un procés. Fóra absurd i nefast alhora, per la seva inexperiència, pensar o formular en termes d'aventurisme polític. Ens cal trepitjar fort i cal encara més que en aquesta primera etapa -la de la lluita contra el franquisme i la instauració d'unes bases democràtiques- la lluita unitària sigui el motor.

ÉS així, doncs, que participem i potenciem la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya i l'Assemblea de Catalunya.

LA campanya convocada per la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya sobre "El perquè de l'Estatut" marca l'aprofundiment polític que cal en tota lluita unitària, al mateix temps que assenyala el punt de partida per al restabliment dels drets nacionals.

NO hi ha contradicció en les nostres formulacions, sinó que creiem que s'ha d'anar complint pas a pas, en fases assumibles, començant per reivindicar, al costat d'altres forces, un mínim de poder polític, que l'Autonomia ens pot donar. Alhora que pensem que l'alliberament no és alliberament si no és total; altrament es pot quedar en simple reformisme.

El Secretariat de la Comissió Permanent de l'A.C. ha dit:

- L'Estatut com a denúncia de la il·legalitat feixista i del seu règim de dictadura.
- L'Estatut com a garantia i expressió inicial d'alliberament de tots els qui viuen i treballen a Catalunya, particularment del món obrer.
- L'Estatut com a afirmació de les Institucions Nacionals de Catalunya representades per la Generalitat.
- L'Estatut com a afirmació de les llibertats fonamentals i com a punt de partida per a la recuperació efectiva dels drets nacionals amb l'exercici de l'autodeterminació.